

ALEXIS GRIPENBERG.

Alexis Gripenberg.

(Født d. 17/1, 1852, juridisk Kandidat 1875, ansat i Senatets Økonomidepartement 1876, Cancellist i Senatets Civilekspedition 1883, Ekspeditionssekretær i det kejserlige Kancelli for Finland 1885, Overdirektør for Fængselsvæsenet 1891, afskediget 1901).

Stod end Finnernes Vugge i fjerne Lande, var det dog i den nordiske Luft, at de vandt Ungdommens Varme og Manddommens Kraft; dér finde de ej deres Stammefrænder, men der fandt de for længst deres Aandsfrænder, og derfor giver hvert Slag, som rammer Finland, tung Genlyd over hele Norden.

Saaledes ogsaa dette sidste!

Med oprigtig Sorg og dyb Harme har vi modtaget Budskabet om, at Alexis Gripenberg under 20. Decbr. 1901 er bleven fjernet fra Stillingen som Overdirektør for Finlands Fængselsvæsen, som han havde beklædt siden 15. Juli 1891.

Ti Aar er ikke lang Tid til at føre Reformen ud i Livet, men de har dog været tilstrækkelige for Gripenberg til at sætte sig et varigt og ærefuldt Minde i det finske Fængselsvæsen ved Indførelse af adskillige, vigtige Forbedringer med Hensyn til Fangernes Bespisning, Beklædning, Arbejde og hele Behandling. For denne sidste satte han stadig Individualiseringen som det ledende Princip og inddrog derunder i stor Maalestok den betingede Benaadning. Han havde tidlig et aabent Blik for Betydningen af den

rette Behandling af de unge Lovovertrædere, og det skyldes i høj Grad hans utrættelige Virksomhed, at de finske Anstalter for saadanne har naaet et saa højt Standpunkt, og at det er lykkedes at faa vedtaget Oprettelse af endnu en ny Anstalt i Tavastehus Lehn.

Trods sin omfattende praktiske Virksomhed fik han ogsaa Tid til litterært Arbejde paa Fængselsvæsenets Omraade i Fångvårdsmannaföreningens Meddelanden, hvoraf adskillige af mere almen Interesse, saaledes om den betingede Benaadning¹⁾, om Varetægtsfangers Behandling²⁾, om Fængselsarbejde³⁾ m. m.

Den vigtigste Reform, hvormed han har beskæftiget sig, Reformen af Finlands hele Fængselsvæsen, forundtes det ham imidlertid ikke at bringe til Afslutning. Han naaede kun at drage den op i store Linier i Fångvårdskomiteens Betænkning⁴⁾, hvori saa godt som alle Nutidens Spørgsmaal om Straf og Fængselsvæsen finde en Behandling, der bærer Præget baade af den dybe og alvorlige Humanitet i dette misbrugte Ords rette Betydning, den praktiske Indsigt og ideale Stræben, som man saa sjældent ser forenede. Derfor vil han blive savnet, hvis den store Reform engang skal se Lyset, og derfor vil hans Plads staa tom, selv om der kommer en anden i hans Sted.

Dybt føles sikkert ogsaa Savnet af Finlands Fængselsmænd, som skylder ham deres Organisations Tilblivelse, og som stedse i ham har set Hjørnestenen, der holdt Bygningen sammen. Med sin fine Dannelse, sin Intelligens, sin levende Interesse for alt, Standen og dens Medlemmer vedrørende, ikke mindre end ved sin saglige Dygtighed blev han Organisationens Enhedsmærke, hans Nærværelse ved Møderne styrkede den, hans Indlæg i Diskussionerne gav stedse dens Beslutninger den rette Vægt. Med

1) II S. 69.

2) III S. 158 & V S. 19.

3) VIII S. 308.

4) XIV S. 83 & XV S. 3.

god Grund greb derfor Fængselsmændenes Forening Lejligheden til ved Gripenbergs 50-aarige Fødselsdag d. 17. Januar d. A., altsaa kort efter hans Afskedigelse, i en Adresse at udtale for ham varme Ord om deres Taknemlighed for og Paaskønnelse af alt, hvad han havde været for Finlands Fængselsvæsen og Finlands Fængselsstand.

Gripenberg er imidlertid ikke blot den stille Fagmand; fra 70erne har han som Repræsentant for Adelen deltaget i Landdagen og været virksomt Medlem af talrige særlige Udvalg; han er Medlem af Helsingfors Kommunalbestyrelse og har som Ordfører for Foreningen for Velgørenhedens Ordning ofret megen Tid og meget Arbejde paa filantropisk Gerning. Men fremfor alt har han overalt, hvor Lejlighed gaves, taget Del i det patriotiske Liv, som de sidste tunge Aar har kaldt til Live i Finland; netop dette og tillige hans Underskrift paa de to Nationaladresser til Monarken er ogsaa Grunden til hans pludselige Afskedigelse. Men i hint omfattende patriotiske Arbejde vil ingen Afskedigelse kunne stanse ham — her beholder Finland Alexis Gripenberg til hans Død.

Ikke mindst i Danmark har vi dyrekøbte Forudsætninger til at forstaa Finlands Ulykke, og dette Tidsskrift har en særlig Tak at bringe Gripenberg for den Støtte, han som Overdirektør og ved sit Navn har ydet det. Overdirektøren har vi mistet, men Navnet og Manden har vi tilbage.

Vel vide vi, at vore Ord ikke række vidt og intet rukke, men vi vide ogsaa, at et Haandslag af en ærlig Ven i Nødens Stund kan lysne Sindet og varme Hjertet — maatte det føles saaledes af vore finske Brødre!

Redaktionen.